

Пулчинела. — Макарът ~~е~~ сте държавен подсекретарь въ неговото министерство?

Тартала. — Разбира се! Ще ви стане лошо, ако повървate.

Пулчинела. — Поръкъ какъвъ поводъ?

Тартала. — Недълго ~~известен~~ пре-протектъ, не искажме да си послужимъ съ тъхъ, за да изплатимъ гласоподавателите на другитъ ~~на~~ па-партии.

Пулчинела. — Въ същностъ не бъеше ~~тая~~ целта ~~на~~ тъхното ~~известен~~ образуване?

Тартала. — Разбира се. Но ~~за~~ за себе си, азъ ~~имаше~~ правъ да другитъ могатъ да дра-драватъ.

Пулчинела. — Въ действителностъ, ние се защищавахме срещу едно възможно ~~известен~~ насилие!

Тартала. — Имаше ли смисъл да сваля ~~единъ~~ ти-тиранъ, за да дойде ~~на~~ негово място ~~по-хестокъ~~ тирани?

Пулчинела. — И това наричатъ свобода!

Илизатъ. — Елизатъ лъкарътъ отъ Болсия и Валерио.

Лъкарътъ. — И тий, назначиха ~~ви~~ посланикъ?

Валерио. — Не. /Орландо/ А ~~всички~~екторъ?

Лъкарътъ. — Не.

Илизатъ. — Влизатъ капитанътъ Скарамушъ, министър на войната, и Франкатрипа, политически редакторъ на досенъ вестникъ.

Скарамушъ. — Защо ~~не~~ повторите? Ще излеза отъ комита си.

Франкатрипа. — Трябва да има причини.

Скарамушъ. — Орландо е решил да ~~намали~~ войската на словиния.

Франкатрипа. — Войската? ~~заплаши~~

Капитанътъ. — ~~Заплаши~~, изгварда, трябва да се превърнатъ във ~~нововини~~ икономии и ~~заплаши~~ никој единъ народъ не ни заплашва.

Франкатрипа. — ~~Че~~ ни разори.

Капитанътъ. — Безъ войска ~~никога~~ нъма да станемъ империя.

Франкатрипа. — Ще напиша статия: "Въ името на Христа, трябва да победимъ Европа!" /Капитанътъ излиза. Франкатрипа среща Джандуя./ Уясна новина, Джандуя! Орландо иска да намали състава на войската!

Джандуя. — По дяволите! Толкова ли е ~~заплаши~~ това ~~заплаши~~?

Франкатрипа. — А народътъ ще понесе ли това? Тоя народъ не е достоенъ да се управява!

Джандуя. — Зашо ви ~~надобна~~ многообразна войска?

Франкатрипа. — Азъ съмъ католикъ и антихристиянинъ. Обо-